

БОЛОС ЖРАЙМЧИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 18 (1518) • Субота, 1 лютого 1997 року • Ціна договірної

Юрій ВЕНГЕРЕШ (фото).

... Мені вийшло недавно мале диво. Ншов увечері з роботи, вже темно, ліворуч мур, праворуч машини стоять, прохід вузький, і ось бачу — ідуть настріч якісь люди і ведуть трьох псів. Силуети чорні, бо у спину їм світять машини з Брест-Литовського проспекту. Ну, люди як люди, а пси — небачені: кошлаті, як леви, на тонких ногах, і високі, мені по груди. Змалку боюся собак, а тут не розминешся і на другий бік вулиці не переїдеш. Що ж, їду, а в животі аж холодно. Зійшлися ... І виявилось, що то не пси, а коники-поні! У животі ще холодно, а на душі святоково, бо отак фантастично помилявся лиш у дитинстві, у дорослих помилки були бухгалтерського характеру, їм не дано бачити у вечірньому небі піркуючих крокодилів чи щось подібне.

(Закінчення на 9-й стор.)

Немає кордонів для банків

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз мав зустріч зі співголовами українсько-німецької банківської комісії, членом правління Комербанку АТ Клаусом Петером Молдером. Гість відвідав нашу країну з діловим візитом на чолі делегації, до якої входили представники цього одного з найбільших банків Німеччини. На зустрічі також був новопризначений глава представництва Комербанку АТ у Києві Роланд Вестман.

Під час бесіди було порушено ряд аспектів співпраці банків ФРН з українськими партнерами, пов'язані з ДІ-НАУ-Уніформ. Олександр Мороз підкреснив, що в законодавчому забезпеченні реформи банківської системи нашої держави Верховна Рада, уряд, Національний банк уважно вивчають і реалізують досвід німецьких банків. Він висловив вдячність німецькій стороні за допомогу, консультації у цій справі, треба продовжити таку співробітництво, сказав він.

(Закінчення на 2-й стор.)

Поговоримо про безпеку і з британцями

У Києві 2-3 лютого перебуватиме Державний секретар з питань оборони Сполученого Королівства Великобританії та Північної Ірландії Майкл Портлоу.

Він зустріється з Президентом України Леонідом Кучмою, секретарем Ради національної безпеки та оборони Володимиром Горбуліним, міністром закордонних справ Геннадієм Удовенком, міністром оборони Олександром Кутяком та депутатами Верховної Ради. Обговорюватимуться проблеми європейської безпеки та ролі України в ній, відбуватиметься обмін думками щодо двостороннього програми співробітництва у військовій галузі.

«Хлопчик-реформатор», готовий заблукати

На приватизаційній карті України білий пилм став делати менше. Станом на 01.01.97 року роздержавлено землі 9176 сільськогосподарських підприємств (98% від загалу). До кінця року, за словами голови Держкомзему Леоніда Новаковського, «ми обов'язково закінчимо приватизацію земель, визначимо конкретного власника». Товаришів, застєся, має бути просто у захваті від цього. А вже реформатори за останні кілька років перекладають власність селян (безоплатно) 42% всього земельного фонду України — аж на 140 млрд. грн., а це майже п'ять нинішніх державних бюджетів.

Проте, застєся, не кожна баба Одарка або Палажка нині почу-

вається ефективним власником. А от міжнародні фінансові організації, за винятком яких земельні реформатори так поспішають, варто сподіятися, задоволені. З об'єднаним Світовим банком 300 млн. доларів кредиту для реструктуризації вітчизняного сільського господарства поволну Україна вже отримала. Шоправда, роздержавлювачам, які виявилися за швидко «тиражування» ефективних власників на наших теренах, ще доведеться потрапляти, виробляючи позичку. А вже Світовий банк, надаючи гроші, зажадав на той самий скасування шестирічного мораторію на купівлю-продаж землі.

(Закінчення на 4-й стор.)

Медики «прооперували» порожні каси

У Хмельницькій обласній лікарні весь трудовий колектив (а це майже тисяча чоловік) зібрався в актовому залі, щоб висловити свій протест проти невилітної зарплатної плати протягом чотирьох місяців. Представники фінаптва, облуправління охорони здоров'я намагалися пояснити ситуацію, переконували, що з минулорічними боргами розрахуються. Та всі промови були категоричні й вимагали погашення боргів не колись, а тепер.

Того самого дня було забрано всі залишки грошей у касах та на розрахункових рахунках, він хоч якось заспокоїти людей у білих халатах.

До речі, хмельнянські міські медучастини не приналежали до обласних, оскільки міський бюджет все-таки розраховується з людьми більш-менш справно.

До сусіда за струмом

В умовах дефіциту вітчизняної електроенергії Сумська область перша в Україні знайшла досить витітний спосіб розв'язання цієї проблеми. Відтепер струм надходитиме з російської Курської АЕС. Розрахунки злісно новитимуться на 50 відсотків грошима, решта — місцевими товарами, зокрема, продукцією сумського «АТ «Наддніпровський», конотопських заводів «Мотордеталь» та електромеханічного, багатьох сільгоспідприємств області.

Повітряна брама у світ чудес

Аеропорт Запоріжжя зазнав великих змін. Після завершення реконструкції, яку проведено коштом власних прибутків колективу аеропорту (понад 400 тисяч гривень), а також за допомогою обласної держадміністрації та міськвиконкому (380 тисяч гривень), сприяння аерокомпаній і авіаційного коштами АТ «АвтоАЗ», тут введено в експлуатацію міжнародний сектор. Створено члудові умови для проходження передполітального та митного контролю. Пропускна спроможність зростає на 120 пасажирів на годину.

З аеропорту «Запоріжжя» тепер можна виїхати до Києва і Москви, без пересадок літати в Баку, Тбілісі, Єреван, Стамбул і навіть Арабський Емірат.

Як зазначив голова облдержадміністрації Віталій Павловський, «новітні ворота» мають сприяти активізації співробітництва промислових підприємств та підприємств з іноземними компаніями, інвесторами.

**У Погоджувальній групі
полаткових законопроектів**

«Ставки оподаткування не повинні стримувати мотивацію до праці і призводити до переходу в тіньову економіку» — ця думка була антагоністичною в дискусії учасників Погоджувальної групи з бюджетних законів-проектів на засіданні 30 січня, де розглядався проект Закону про податок на доходи фізичних осіб».

[illegible]

Під час реального розгляду статті 1034 завісім вилучити, як чисті фінанси, і кілька положень глави 14 — «Операції з продажу (об'єкти, інших видів відчуження) житлових будинків (квартир), інших об'єктів нерухомого майна, що перебувають у власності фізичної особи на момент прийняття цього закону». Мотив — приховане подання податкування. Осіб, які продали житло, сплатити відповідне мито, щоб не гаяли впровадженню певного терміну придбати будинок для постійного проживання. І це податок як пільга.

Висловлювалися сумніви і стосовно базової одиниці обчислення податків і пільг — неоподаткованого мінімуму. Чи на варто вести відлік за вартістю величинини між малозабезпеченості? Ця бляжжє до соціальних реалій і могло б сприяти зменшенню вирахувань з доходів фізичних осіб збіднілих верств.

У цілому про погоджувальний документ член Комісії Верховної Ради з питань фінансів і банківської діяльності Володимир Невмировський сказав:

— Проект Закону України «Про податок на доходи фізичних осіб» концептуально анконвинний в іншій ідеології порівняно з чинним. Тому нам треба дуже уважно відслідкувати можливі наслідки його введення в дію як в економічній, так і в соціальній площинах.

Виходить слід, того, щоб він зміцнював інтерес громадян до розвитку вітчизняного виробництва, підвищував купівельну спроможність населення, скорочував тіньовий бізнес. А це можливе за умови політичної і економічної стабільності всіх статей закону. Дуже важливо також уникнути подвійного оподаткування в будь-якого його явищах. Гаманю, наша група має в цьому порозуміння. Але останнє слово, звичайно, — за сесією Верховної Ради, да погоджується позиції і думки всіх народних депутатів.

[illegible]

Немає кордонів для банків

(Почеток на 1-й стор.)

АТ організував ще напередодні для 60 осіб в Україні. Під час безсудного ув'язу було приділено роботи щодо авторитарності німецького банку в Україні. Олександр Мороз висловився за розширення та поглиблення його діяльності. Сьогодні, напевно, ні у німців країни ще тільки представництва концерну ВТБ, а в потребах українців і філію в Україні, серед країн Західної Європи — німців, і в Україні торговельний партнер. Наприклад, за 1996 рік товари з боргів становив майже півтора мільярда доларів.

Наголосувалось й на тому, що німецькі банки мають авторитет і діяльність на ринку швидко розвивається. Додав коментар: «Діяльність німецьких банків в Україні — це їхній досвід, компетенція, і тут допомога, консультація з боку Комеу України АТ будуть корисні».

Фото Олександра КЛИМЕНКА

Будуємо на Ямалі,
але нам це не зашкодить

Перша прес-конференція новообраного народного депутата і представника корпорації ЕЕСУ Юліо Тімошенко зібрала майже весь штат стілької журналістики. Звичайно, цікавість насперд була спричинена раціональними публікаціями в газеті «Регіон» і «Бізнес», де коментували подальші споріднені вапнор на газовому ринку України. Там же віддані належне Юлію Володимировичу, які, хоча й звернули увагу на публікації, однієї вважали, що з'явилися ці статті через брак інформації. А тому пообіщали, що відтепер кожний журналіст зможе отримати необхідні дані про діяльність Єдиних енергетичних систем України.

Як з'ясувалося, ця молода жінка за фахом — економіст-кібернетик. Свій бізнес розпочала разом з чоловіком і рідною німнінською годувальницею укоріненої корупції Володимиром Гравиці. Крок за кроком вони впровадили свою справу, аж доки коруптивний договір не підписали розширеної двадцятки, баючи «Сльвянська», «Юксомбанк» і компанія «ЕУІ» Великобританії. (До речі, англійська компанія на енергетику Європи посідає друге місце). Власне, присутність у корупції потужної іноземної камієлії сприяла роботі БЕСУ на ринках за межами України, в тому числі кредитуванню деяких проєктів, започаткованих раптом і в азійських підприємствах.

(Закінчення на 4-й стор.)

3 виступу Голови Верховної Ради України Олександра Мороза на методологічному семінарі Інституту держави і права імені В. Корецького НАН України на тему:
«Нацкові засади законотворчого процесу в Україні»

З прийняттям нової Конституції України 28 червня 1996 року здійснення в Україні великомасштабної державно-правової реформи набуло нового поштовху. і, водночас, виникла потреба додаткового осмислення з різних точок зору стратегії і тактики реформування державних інститутів, управління суспільним розвитком взагалі.

Проблема співвідношення громадянського суспільства держави, державного управління і самоврядування, організації громадського самоврядування — одна з ключових проблем, від розв'язання якої залежить майбутнє і темпи розвитку

жати нашім і темпі розвитку нашої країни у світовому співтоваристві, формування способу життя наших людей. По суті, це є проблема розвитку демократії в широкому її розумінні. Знайти оптимальне співвідношення між саморегулюванням суспільних процесів в економіці, політиці, інших сферах життя та державним управлінням у цих сферах — і теоретично, і практично надзвичайно складне завдання, проте воно стратегічної ваги. Аж мова йде про таку глобальну проблему, як місце і роль держави у процесі трансформації суспільства.

Отже, здійснення державно-правової реформи на сучасному етапі уявляється насамперед як проблема чіткого визначення заданого оптимального співвідношення державного управління та саморегулювання суспільних процесів.

сфери вона виступає як проблема оптимального співвідношення державного управління економічними процесами з усіма ринковими механізмами, у яких ключовими питаннями для України є визначення структури власності і формування багатоскладової економічної системи ефективного управління державним сектором економіки та впровадження механізмів регулювання міжробітчих відносин недержавного сектора, забезпечення оптимального балансу соціальних економічних інтересів власників і трудящих для підтримання соціального миру і стабільності в державі.

у політичній та державній правовій сфері згадана проблема постає як проблема політичної демократії, в якій ключовими питаннями для України є визначення ролі та місця політичних партій і громадських організацій, виборчих системи, співвідношення статутів державної влади і судової самоврядування, формування демократичних механізмів здійснення державної влади на основі принципу всеобщества права та закону.

Зрозуміло, що розв'язання передічених питань має свої вихідною точкою насамперед політичне визначення, і залежить від нього — законодавче чи рішення.

Якщо говорити про політичні рішення щодо окреслення проблем, го їх прийняття даною етапі є об'єктивно кладеним процесом через достатньо визначену політичну систему в Україні, недоречну політичну структурі суспільства та влади. Цією ставиною, зокрема, зумовлена тотальна політична боротьба навколо питань власності і влади.

Простіше кажучи, у нас
кує єдності суб'єкта політи
влади, котрий був би зда

приймати послідовні політичні рішення, в тому числі щодо проведення необхідних соціально-економічних, політичних та державно-правових перетворень в Україні. Підтвердженням того є прийнята нова Конституція України, а документ політичних компромісів різних політичних сил, як необхідний результат цієї політичної боротьби, про яку я говорю.

З другого боку, прийняття нової Конституції України, хоч би хто і як її оцінював, певною мірою полегшило процес прийняття названих політичних рішень, окресливши їх загальні орієнтири, найперше для законодавчого органу.

За цих умов особливості сучасного етапу розвитку держави є те, що політичний і законодавчий процеси тісно переплітаються, являючи фактично єдиний політико-правовий процес. Адже нині в Україні немає такої політичної сили, яка стояла б за спиною парламенту і нав'язувала законодавчі рішення власні політичні рішення (як колись ЦК КПРС чи ЦК КПУ). По суті, саме законодавчий процес здійснюється, образно кажучи, «переробка політичної матеріалу» результатом якої (переробки) є політичні рішення в їх юридичній формі.

Практика свідчить, що неважко роз'єднати політичні та законодавчий процеси, законодавство певною мірою способом реалізації процесу політичного. Скажімо, нещодавно на семінарі асоціації міжнародних демократичних ви-

українці окремі мери виступили проти законопроекту про місцеві адміністрації, прийнятого в першому читанні, висуваючи ініціати́ви щодо висловлювання невдовіри з боку обласних міськрад Верховній Раді у неприйнятті нею державного бюджету через відомий парадокс. Складається дивна ситуація: місцеві керівники виступають за обмеження своїх прав і свобод. Аджэ у перспективі вони агітують своїх колегів кошти зменшувати.

двадцять вісімків. Чи, може, вони не знають про це? І тоді криємо: в законі про місцеву адміністрацію зазначено, що це має статус керівника цього району, а не керівника цього міста. Піддавання мусить бути забезпечено юридично, організації матеріально, калюво грош.

Проте тим, хто виступає проти цього законопроекту, сьогодні так поводитися з ним, сказав він, комфортно. А демократія, на жаль, не може когось зберегти. І це, як він вважає, є саме таке, яким поведінка, керуючись своїми знаннями і досвідом, у цьому контексті згадує доповідь, яку відбулася, 1993 року. Інститут міжнародних альянсів щодо співробітництва конв'ячч і законодавчої влади

Тоді Л. Кравчук обстоював верховенство структури виконавчої влади, і П. Люц — з такою самою переконаністю доводив протилежне, а після них виступав професор-юрист, який так і не зміг чітко визначитися з огляду на виступи своїх попередників. Це приклад а вихористав, щоб привертати увагу до проблеми неупередженості роботи наших учасників у галузі законотворення що має ґрунтуватися на принципах об'єктивності наукового

Відтак роль законодавчого процесу у формуванні та юридичному оформленні політичних рішень істотно зростає, а зв'язку з цим відповідають зростають вимоги до організації цього процесу, потреби вдосконалення всіх його складових елементів управління законодавчим процесом в Україні. На жаль, мусимо констатувати, що проблема управління законодавчим процесом взагалі і умовах спеціальної України особливо досі не має системного теоретичного розв'язання, крім того про її комплексне системне розв'язання в практичній діяльності законодавчої влади.

органу. Це призводить до того, що в одних випадках неможливо докласти зусиль для з'ясування на всіх питаннях які стосуються проблеми управління законодавчим процесом в Україні (з багатьох питань, словесно, письмово, виступаючи на засіданнях, неможливо провести дискусію), я обмежує участь в дискусії тільки керівників загальним зауваженням щодо організації законодавчого процесу в Україні. Напрямами його участі в процесі прийняття законів є: надання підтримки в здійсненні законодавчим процесом унаслідок якого здійснюється вплив законодавчого органу на нормотворчу діяльність суб'єктів на етапах розробки, розгляду і прийняття законів. Крім того, він діє з метою формування оптимальної та ефективної національної системи законодавства.

Лише одночасне врахування усіх його складових дає можливість говорити про наявність комплексного, системного підходу до управління цим процесом. Це видно, наскільки далі йде наша практична діяльність саме такого підходу.

Характеризуючи суб'єктів раллінів, тобто організацій парламенту, зупинимося на парламенті, який парламент не має сталої більшості могла б проводити свою політику лікно. Тобто парламент України і класично, і по суті не є парламентом, оскільки постійних комісій та постійної Президії Верховної Ради України і класично, і по суті не має. Це означає, що проміж різниці політичних сил. А це істотно позначається на ефективності управління державою. Тому в Україні необхідно створити нове парламентське законодавче організаційно функціональне формування ефективного апарату парламенту.

На мій погляд, це Верховна Рада обов'язково повинна бути розподілена на складу та розподілу компетенцій конституції Верховної України. Додатково також необхідно створити спеціальний орган на зразок Президії, можливо, переіменовувати її принципово (Україна повинна мати парламент, а не Раду). Верховна Рада Державної Ради неможливо на відсутності закладів про неї в Основному законі країни і наші конституції.

«Хлопчик-реформатор», готовий заблукати

Борги тижня

ПОЧИНАЮЧИ з січня уряд України місячними виплатами викладачів, зокладає перший віце-прем'єр України Василь Дурдинець.

Виступаючи на 6-му конгресі Фелерації профспілок України, перший віце-прем'єр по пенсії, яка на сьогодні з перебігання на соціальні виплати на січень 521 млн. грн. виділено 436 млн. грн., або 83,8% (1,89 грн/літ).

Крім того, повідомив В. Дурдинець, до кінця січня планується направити ще понад 100 млн. грн., а також повністю розв'язати з боргами за першою черговою платіжкою державного фонду сприяння зайнятості на-

А 1 ТРАВНЯ У НАС БУДЕ СВЯТО. ВИПЛАТЯТЬ ЗАРПЛАТУ ЗА МИНУЛІЙ РІК

селення і Чорнобильського фонду.

Керівникам міністерств і відомств доручено до 1 лютого скласти графік щомісячних виплат заборгованості і соціальних виплат з тим, щоб до 1 травня повністю розплатитися з боргами по зарплаті і соціальним виплатам за минулий рік.

В. Дурдинець піддав критичній оцінці місцевих органів влади, які, за його словами, не за-

безпечили минулого року відповідності штатів бюджетних організацій виділенню з цієї мети бюджетних коштів, що він назвав однією з причин заборгованості по зарплаті.

Крім того, сказав перший віце-прем'єр, витрати на утримання органів місцевого самоврядування минулого року у 2,5 рази перевищили обсяг витрат місцевих бюджетів. «Через це», — підкреслює В. Дурдинець, — для бюджетних організацій буде введена кошторисна система».

Тост тижня

АБИ НЕ БОЛІЛА ГОЛОВА...

З 1 лютого в Україні набирає чинності новий порядок маркування вин, коньяків, дерматинів шампанського вітчизняного виробництва, що реалізуються в роздрібній торгівлі.

Порядок затверджений постановою Кабінету міністрів, передбачає наділення на етикетку «художнього оформлення» ілюстрації, вказанням, поряд з назвою кріпа, офіційного підприємства-виробника, номера ліцензії на виробництво продукції, назви продукції, місткості пляшки, вмісту спирту та цукру, зазначення нормативного документа, національного знака відповідності і дати виготовлення продукції.

Видобуток тижня

30 МЛН. МАРОК — У КАРЄР

НИМЕЦЬКА Man Takraf готова координувати установлення для реконструкції транспортної схеми кар'єру Південного гірничо-збагачувального комбінату (ІЗК, Кривий Ріг, Дніпропетровська область).

Як повідомив агентству «Інтерфакс-Україна» генеральний директор Південного ІЗК Олександр Селісєв, згідно з протоколом про наміри, підписаним партнерами у жовтні минулого року, німецька фірма здійснюватиме поставання і надання допомоги збройного устаткування і системи контролю, а також забезпечить фінансування проекту.

Вартість контракту, який планується підписати протягом поточного року, становить близько DM 30 млн. Оплату за кредитом, який готовий надати німецький банк Kreditanstalt für Wiederaufbau (м. Франкфурт-на-Майні) під гарантію українського уряду, планується здійснити протягом 5 років за рахунок реалізації продукції підприємства.

За словами О. Селісєва, перехід на нову циклічно-поточну технологію, який може бути завершений протягом 2-х років, дасть змогу підприємству продуктивності на рівні 25 млн. тонн залізної руди на рік.

Нині потужності підприємства завантажені на 40%. Обсяг видобутку залізної руди в 1996 році становив близько 17 тонн, обсяг виробництва залізничного концентрату в 1996 році становив 6 млн. тонн.

Від Апостола до Бригадира

Актор В'ячеслав Сланко чимось нагадує короткий чеч із дитинства старого, трохи потемнілого металу. Нейм м'язи завжди готовий до бою (театр, кіно, радіо, телебачення), хоч, можливо, йому нагло різко швидко завітати своє діло у справжніх бокс. Не його вина, що у нас такими м'язами виступають капітани. Відм, не в кожного актора у послужному списку є такі великі ролі, як була у Сланка в легендарній «Аполлонії» кіляма року тому. Сьогодні учасник в столичному Молодому театрі йде фанізіаційних «Бригадир». Це — бенедік-тинець Сланко, котро-му краща сьогодні вільності 50 літ, плюс (ну не мінус же) 30 літ сценічної діяльності. Аж не віриться:

На фото Михайло САЧКА: В'ячеслав Сланко у ролі Гамлета з вистави Молодого театру «Ресурсы».

застається, так нещасно він, у коротких штаних, грав «Затягнутого апостола» в російській драмі...

—Юліана ШЕВЧУК, «Голос України»

Розборки тижня

У КИСИВІ відбудеться підсумкова розширена сесія Генеральної прокуратури України за участю першого віце-прем'єра В. Дурдинця, представників адміністрації Президента, Верховної Ради, силових міністерств. У своїй доповіді Генеральний прокурор І. Г. Вовчук сказав, що прокуратура у минулому році працювала більш ефективно, ніж у попередньому. Водночас підсумки роботи ще не привносять задоволення.

Книга тижня

Віталій ЖЕЖЕРА, «Голос України»

Дещо нове про батьківщину слонів

Майжею неїди в Києві завершилися IV Гончарівські читання, присвячені пам'яті видатного колекціонера і мистця Івана Макаровича Гончара. Зустріли ми його біля п'яти років тому, коли він привіз до нас свою колекцію книг, об'єднану під загальною назвою «Батьківщина слонів».

Перший погляд на цю об'єднану збірку згадати іронічну формулу «Україна — батьківщина слонів». Але від іронії до серйозних узагальнень тут усього пікроку. По-перше, цей слон і справді український, його створено скормим лугським бухгалтером, скульптором-примітивістом Станіславом Сарчевим. А по-друге, науковці, котрі збираються на Гончарівські читання (а збираються вони в Україні, Росії, Мексиконі, Болгарії, США), досліджують справді глобальні й серйозні проблеми, знаходять за яким між найвіддаленішими культурами та явищами. Іншої не звучить назви сенсацій, як, приміром, доповідь про спорніршення давньохристиянського та давньокитайського гончарства!

Чому це важливо? А тому, сказав щогорічний гість Гончарівських читань Джордж Грабович (Гарвард, США), що автентична культура у шмат сити вимагає захисту. Бо перебуває під загрозю витіснення культурою електронною, і не одразу стосується традиційної культури українців чи амазонських індіанців. Іншаке кажучи, ця проблема вимагає світових зусиль. Отож, Михайло Селісєв, Петро Гончар та інші дослідники, котрі доклали своїх рук та розуму до презентації книги, могли б сміливо посприяти на обкладинці гасло «Народознавчі усіх країн, єдиніте!» Так чи інакше, а книга ця, навіть на тлі шістого року популярності (а часом і просто кустворно-кон'юктурної) народознавчої літератури, є серйозним читачем, який приваблює як науковців, так і просто вдумливих читачів.

ТЯГНЕМО-ПОТЯГНЕМО. ВИТЯГНЕМО РЕАКТОР ...

НА ЧЕРГОВОМУ раунді переговорів, що відбудеться 10—11 лютого у Вашингтоні, між Україною та країнами «великої сімки» з Чорнобильської проблематики планується, серед іншого, обговорити участь країн-донорів у процесі виключення міс, що виключать паливо, із зруйнованого реактора станції.

Як повідомив агентству «Інтерфакс-Україна» в прес-центрі Міністерства охорони навколишнього середовища і ядерної безпеки, орієнтований порядок денний чергового раунду переговорів між Україною та країнами G-7 обговорювався на зустрічі міністра охорони на-

вколишнього середовища і ядерної безпеки України Юрія Костенка з керівником делегації країн «великої сімки» Керол Кесслер.

В ході зустрічі К. Кесслер виклала позицію країн-донорів щодо «Саркофату» (об'єкт «Ук-

Проекти тижня

рити» над зруйнованим 4-м енергоблоком ЧАЕС — 1-1-У), а також про готовність Європейського банку реконструкції і розвитку запропонувати фінансовий механізм реалізації проекту щодо «Саркофату» шляхом відкриття спеціального рахунку для акумулювання коштів.

При цьому зазначалося, що роботи щодо створення механізму фінансування мають бути завершені до початку конференції країн-донорів, яка очікується в травні цього року.

Домовився зазначено, що запропоновано створити спеціальну робочу групу для роботи над цією проблемою.

Прокурма — скормва відітка і домашнє завдання

Задляки прокурорським персера-м до відповідальності було притягнуто 70 тисяч осіб, порушено 6,5 тисячі кримінальних справ, на користь держави стягнуто 1 мільярд 300 тисяч гривень і близько 20 мільйонів доларів. Утім, державу заповнювала хвиля злочинності. І хоча порівняно з минулим роком кількість злочинів зменшилася, як, підкреслює генпрокурор, не має викликати ствердження, «ніби криміногенна ситуація в державі поліпшилася. Зростає число злочинних

убивств, організованих злочинних груп. Із 118 тисяч «на замовлення» вдалося розкрити лише 22. Досі не названо причетних до замаху на об'єднане народнього депутата Б. Чербаня. Через розкрадання, хабарництва та зловживання службовим становищем із державної казни пішло більше мільярда гривень. Виявлено близько тисячі випадків несплати зарплати з вини службових осіб. Лідерами кримінальної корупції стали

Донецька, Дніпропетровська, Луганська області та місто Київ, де зафіксовано третину від загальної кількості виявлених у державі злочинів і правопорушень.

Домовився зазначено, на нинішній рік органам прокуратури — посилювати контроль у сфері економіки і фінансів, агропромислового комплексу, зовнішньоекономічних відносин, приватизації, боротьби з корупцією та організованою злочинністю.

Як «норкомом» Жені став по кишені

ВОДЕСІ почали діяти перші в Україні «Пункти довіри», де обслуговували наркотичного злочинця безплатно, не видаючи інструменти для того, щоб вони ... «скасовали».

Про те, що Женя «норком», у нашому будинку знало, мабуть, усі. Йї ставлення до цього 20-річного хлопця, що кинув вуз злягаючи, аби випадковим чином захистити від такої жорстокої як «наркоти», неозначене: дорослі, особливо бабусі, сакаються від нього, мов від проклятого, політики зирнули з цікавістю. Не раз, ставши свідком, заходили до Жені, що мешкає з матір'ю в «комунальці», працівники міліції: шось там утаювали, з'ясували. Після таких візитух Женя завжди був «на душі».

Якось, поцінувавши, певно, мов неспростоване ставлення до нього (ми вітали, в інколи, б'гало, трохи поговоримо), Женя поскаржився.

— Ніхт не можуть повірити, що на свої потреби заробляю мене. Тільки де ти якся крайка — одразу до мене.

А нещодавно Женя зупинив мене у під'їзді, аби показати невеличку горбину, з білої тканини.

— Знаєш, що це? Я не знав. Тоді хлопчик вик-

лав вміст горбинки на долоно: два однокровні шприци, флакон концентрованого дезрочину, кілька презервативів, буклетів.

— Все це мені дали безплатно у «Пункті довіри», — пояснив. — Довгенько нагався, йти туди чи ні, — боюсь було, рптом пасти! — та старий корешок, який завізав, таки переконав. Тепер проблем помпеш...

Так почалося мє знайомство з проектом «Зменшення школи» у рамках міжнародної програми ООН/СНІД. Чому для його реалізації обрано саме Одесу, доводило, певно, не треба. Саме йї належить сумне лідерство в Україні щодо поширення ВІЛ інфекції — лише за офіційними даними тут нині навчається понад 4 тисячі іди-фобиків, тобто третина всіх зареєстрованих у країні. А за ісобрійними — шонайменше тисяч 20—30. Прочому, як засвідчує обстеження, понад 80 відсотків ВІЛ інфекційних становлять наркомани, що зареєстрували одини одного в результаті багаторазового використання інгайних одних і тих же шприців.

Отже, діючи передусім саме в цих напрямках, ведучи профілактично-роз'яснювальну роботу і надаючи хворим хоча б мінімально матеріальну допомогу, лише йї можна досягти

деякого ефекту в запобіганні епідемічному поширенню СНІДу в Одесі.

Приблизно так розмірковували у Всесвітній організації охорони здоров'я, під сгоюю якої здійснюється програма ООН/СНІД, та в Національному філіалі Українського центру з профілактики та боротьби зі СНІДом, що вирішив розпочати нову справу.

Вид розмірковувань до практичних дій, однак, шийх був непростий, з багатьма вибоинами та зигитами. З одного боку — мали обмежений досвід: Австралія, Голландія, Канада, США, що його не лише реально вивчили, а й прир'язували до міста, району, всієї України; з другого — не могли не врахувати економічні, медичні, соціально-психологічні та юридичні реалії сьогодення України. Так, фінансування проекту з'явив на себе ООН, в Одесі, за визнанням голови Національного комітету з боротьби зі захворюванням на СНІД, це фінансування сконцентровано спеціалістами того рівня, яких немає навіть у Києві. Та є ще соціально-психологічні, юридичні бар'єри.

Як це так: досвідченим психологам, наркоманів, а тепер раптом підтримка? Та й їм перепону — після безлічі бесід фахівців, нарад різного рівня — здолати. На невизначений крок

наважилося передусім керівництво міста, за ним — не дивуватись! — міліція. Хто-то, а вона краще за всіх знала, на собі випіла, яка то малореспективна робота — боротьба з наркоманією. Одна справа — з наркоманією, а зорсім інша — з хворими... Наркоміки, до речі, дзналися про проект, почали опір через посередників, посланих осіб. Алже відомо: жодна жорстка боротьба із захворюванням наркотиків, то вищі шин на них. А тут — мало не легалізація.

Та хоч би як там було, в Одесі відкрили одразу три «Пункти довіри». Вони й запропонували наркоманам оті «алгелтменські набори» в торбинках. Користувались, так би мовити, на заор'я, берігались від зараження СНІДом. А ще працівники пунктів запропонували інформаційно-роз'яснювальну літературу, соціально-психологічні, юридичні консультації. Ні, вони не сподіялися, що до пунктів одразу відлихнуть черги. Хоча в самих пунктах — довіра анонімності та безпека гарантовані.

Волонтери вважають, що їм під силу залучити до відвідин пунктів биячих з тих, хто сгоуш «сидити на голиці». Серед волонтерів немало колишніх наркоманів, дехто навіть відбував покарання. Усі вони пройшли відповідну підготовку і

Георгій ВОРОТНИК, «Голос України»

своє завдання вбачають не лише в тому, аби залучити наркомана залити до пункту, взяти те необхідне, на придбання якого спрідко у нього не вистачає коштів і з безпечної ані змущений користуватися «обшаком», а й у тому, щоб вилікувати в людей надії. Цей же мєт слугують і консультації залучених до роботи в пунктах фахівців.

Програму розраховано на піркову. Передбачено, що за цей час у пунктах буде надано допомогу дном тисячам чоловіків. Наркоманів в Одесі, звичайно ж, значно більше. Та ісхай на цьому, початковому, етапі до «Пунктів довіри» придуть найменш забезпечені, ті, хто навіть однокровного шприца, дезінфікуючого розчину придбати собі не в змозі, нехай поговорять вони з волонтерами, послужать фахівцям, одержать найісобрійніші — самі, джобля, почнуть поводитись одсорданіше, ніж тих, як вони навіть від СНІДу вберігалися. А на другому етапі, ідо його розраховано аж на три роки, можна буде охопити більшу кількість наркоманів. У майбутньому ж, шйком імовірно, саме Одеса стане піонером розширення функцій «Пунктів довіри» до інших великих міських країн, скажімо, деталізувати продаж «легальних» наркотиків з тим, аби захистити соціальні групи від вживання «важких». Для нас сьогодні навіть дума про щось подібне — крамола. Алже ж хто мі прпстити ще зовсім неспавно, що вивчаючи білий наркоманам шприци, інші засоби? А так, може, саме в Одесі з'являться заклади, подібні до лондонських лайт-хауів, де знімають собі притулку ВІЛ-інфекційні...

Початок, і доволі обнадійливий, зроблено.

Імй диним знову лікується з Женєю-судом, а також сам — з волонтером Олегом, який, виявляється, теж кидав свого часу вуз саме через жкннн «сидити на голиці». Мова нова навіщення. Така перспектива замачива і перед Євгеном? Дай, як кахуть, Боже, Одеса.

Ван Дамм виборсується з кокаїнового пекла

ПОПУЛЯРНИЙ голлівудський актор Жан-Клод Ван Дамм, голлівудська зірка першого величчя, за власним бажанням перебував у клініці «Екседес рикавері» після операції з лікування хронічного курсу залежності від кокаїну. Він має лямі «зав'язати з наркотиками, виборсується з кокаїнового пекла. У клініці його відвідали кореспонденти «Порт мачч», який актор дов експлуатувати інтер'ю.

— Що з вами трапилося? — Мені треба було зупинитися. Противом рну в мене було палене життя — я займався в чотирьох фітлах, одні з яких до того ж сам і ставив. Спав лише три години на добу. Накалює мене увесь час було надто багато зайвого лоу.

— Як вас лікують у клініці? — Я не вживаю жодних ліків, але три години на день займаюся спортом. Крім того, 24 години на добу для мене невідлучно перебуває фітлер, який колись сам залукувався в цю ж клініку. Разом з іншими пацієнтами ми поділяємо обов'язки, що з нами траплялося. Кожен розповідає свою історію. Мій випадок геть не схожий на інші, тому мені часом дуже важко брати участь у колективній терапії.

— Хочу ви образив нічим не прямику клініку? — Хочу бути як усі. Мені не потрібні жодні привілеї. Я тут разом із звичайнісінькими людьми. У моїй кімнаті немає ні вить телефону.

— Ви маєте право залучити лікарів? — Годуючись на лікування, я підписав документ, в якому зафіксувало дуже суворі правила. Всі мої контакти контролюються. Раз на тиждень я маю право залучити центр. Цей день я проводжу разом зі своєю колишньою дружиною Гієдіс.

— Яка була реакція американських засобів масової інформації, коли вони дізналися, що ви потрапили до цієї установи? — Тут щодня лунали сотні дзвінків, на які я відповідав майже агент Діжонавас Перрі. Офіційно Жан-Клод Ван Дамм у клініці не звичайств.

— На кого ви можете розраховувати у важкі миті? — Передусім на самого себе. Я для себе найкращий підтримка. Мені дуже допомагає спорт, задіяний якоюсь мірою в моєму житті. Крім того, до мене приїжджали биячки з Брюсселя. Зустрічався і з Гієдіс, магірюю двох моїх дітей — Крістофера і Б'яніну. Це чудова зірка, на яку я можу розраховувати.

— А що робить поряд з вами чемпіон світу з кікбоксингу француз Діа Діафех?

— Він майже мій брат. Я попросив його приїждити до мене першим же літаком з Парижа. Я знаю його 15 років. Ми познайомилися в Тайланді під час турнеї у бонсу. Тоді я мріяв стати кікбоксером.

— Що змінить у вашому житті перебування у клініці? — Дуже багато. Я не хочу більше зустрічатися з людьми, з якими спілкувався раніше. Мені остаточно фальшиві особистості. Розлучаюся з моєю теперішньою дружиною Дієдіс. Найголовніше для мене тепер — жити іди. Тоді я чийш чиниш і божественного життя, що його я ні в Сен-Тропе, супермодному французькому курорті на Середземноморському узбережжі. Я хочу робити фільми, можливо, номедію. Нині пишу сценарій.

— Навіщо ви хотіли собі голову? — Щоб бути схожим на левопора, роль якого гратим у наступному своєму фільмі. Збонка розпочнеться влітку на півдні Франції.

«НАМЕНСЬКІ» ТРАМ-ТАШИ — ГОДИН. МАРІУАН — ТУАН

Велику кількість сильнодіючих наркотиків вилучили в Москві оперативники у минулі вихідні.

«Інтерфакс», в повідомленні в ГУВС столиці, 25 січня при спробі зупити геріву біла будинку 8 по вулиці Мстєрської (східний омур) співробітники Рєспубліканської управління за організованість затримали жителя Полтавської області з України рєспубліканського 43-річного Т. Вєрєвєна, а також 33-річну працівницю ЖЕК-2 московського заводу «Звезда труда» В. Керівуліну. На місці нічого було вилучено 16 грамів шкідливої наркотичної речовини.

Післямє ж мід обшукку в квартирі у затриманого було виявлено 1,6 кг маріуакан, більш ніж 2 кг опіо-сиропу, 1,1 кг опію, 10 грамів героїну. За цим фактом порушено кримінальну справу.

Вартість вилучених наркотиків, за відомостями міліції, становить за дінами «організму» більш як 800 млн. рублів.

Дотримаємо слова. Але під тиском

Надія ВЕРБИЧЕНКО, журналіст

Надсено, не дуже приємно почувся на історичній червоній оесі ПАРЕ-У Віце-президт, депутат Верховної Ради Борис Олійник. Ситуація й справді складилася неприємна: Парламентська Асамблея Ради Європи викопила серйозне незадоволення невиконанням Україною своїх зобов'язань, узятих під час вступу до цієї організації.

Йдеться насамперед про встановлення маторію на смертну кару — камиш, сточкавня у відносинах Страсбурга і Києва. Ставши членом РЕ, Україна в першому ж перебуванні а організації мала б запровадити задушення маторію, а пізніше, через три роки, вважати скасування цю жорстокі міру попарання. Зробити це ми; звичайно, пообіцяли, але тоді, очевидно, мало хто замислювався, як важко буде дотримати слова. Тільки-но мислюла ефірної, поїздила зі акту-дом до РЕ, як одразу під сумніви поставили необхідність надлення маторію і скасування смертної кари. «Україна ще не готова до цього кроку», — відповіла викопка Верховної Ради, відпо-каса публікуючи, що ми маємо алуку-вати обійзати. І от статистика: лише на перше піріччя 1998 року стратено 89 осіб.

Цієї ПАРЕ обіця на існуючий оесі «адукації української делегації і анізація І повноважень», якщо Київ не запровадить маторію на смертну кару. Врештові аявляється відносина з Радою Європи, в Україні не залишається вибору. Ми послухаємо, хоча й без задоволення. Умовою для синування смертної кари та зміни ІІ на довічне ув'язнення в нашій країні немає. З тієї ж найбальшійої причини: бра-ковитів. Але якщо дає слово — три-маєш...

Учітьс змалку впливати на міжнародну політику!

Надія БЕДРИЧУК, «Голос України»

ПОАІ в Аїні, де в маторії внописного посольства зме-малого бітика 72 змучених, опитаних маторіями з Революційного руху імені Тулака Амару, неспоті-мою знайшли відвіду у серцях лівобі частини україн-ської мової. Під проханнями бітвом (ми ж не в Ла-тивійській Америці!) члени айків мовобіжних рухів пі-казали перуанське представництво в Києві, розташо-ве не бітоті «Гестрапівний»...

Виноги пістувальників бу-ли прості й, як іній погляд, легко викопувати на прези-дента Перу Альберто Фукімо-рі. Зокрема українські хлопці, піатручків терористів із Ре-волюційного руху імені Тулака Амару, волями б істотного приписання неоліберальної економічної політики в Перу, знову-таки негайного змалення всіх уязнених у цій країні «революційно-марксистів», терористів перуанського ур-ду з «лівици партизанами» і, нарешті, забезпечення прав і-дінація.

Кіака тероричес знамен та пару паків та РКМ (Рево-люційної комуністичної мо-лоді). Поблику крутілися ви-крістки.

Звичайно, було б непра-во сперуджати, що журна-лісти ІІ «Гестрапівний» ай-ралося блясь, ніж самих учас-ників. Скоріше, це були дві рі-ноціні групи. Не приховуючи пошлюк, представники засо-

біс масової інформації оти-чували на розвиток поліа. Проте, нічого особамого не сталося. Як потім і з'ясува-ло, з дуже простих причин. Нехисеним правничим перуан-ського представництва (пості-по) в Києві перебувало лише два айків (тажне) зааде-мал знала про олановану ак-цію і не бажала брати участь у цьому шлу. Тому в ась прове-дення пістувальних перуан-ців алукувати свої іжидки.

Натомість організатори ак-ції як іній не отиували такої байдужості з боку представни-ць зарубіжного представництва. Хаючі перуані скої на обра-жених піонірів, а ким не ко-чуть гратися. Чому не зерт-жувати увагу на іній між-народної солідарності? Чому ні-го не наважувалися і розі-матати і відбрати палатку? Чому не ияло стурбованих як боай сківальності перуанських об-лаци?

Широ науку, моади україн-ської айів (та і хочетсь напикати алевия) не заслу-жили на таке ставлення. Приємно усвідомлюючи, що кайі нійо революціонери виникали ч

не найішійшими на терені всого, посткомуністичній історії простору. В жодній країні Східної Європи, в жодній ре-спубліці колишнього СРСР (у тому числі в Росії, де працює перуанський посол, аргументи такої і в Україні) ніко-му не спадає на думку «ви-явити міжнародну солідарність». Це тоді, як навряд чи в цих країнах комуністичні та соці-алістичні рухи менш активні, ніж у нас.

Ось як повсюдують свою ме-ту пістувальники «Піатруч-ків перуанських партизан, ми не ияємо в українське полі-тичне життя елемент екзотики, в захищено місце. Аж про-цеси колонізації Перу деката-ти процесам, що відбуваються в Україні. Настає час і перуан-ським громади алукувати у бо-ротьбі наші». Процеси такі адекватні. Хоча була-ке порівняння й кутувало. Але за сиривалістське борються на вибори, а не методи облати вимощати як звітним пошти і телеграфу.

Можна усміхнутися, уявив-шись алуку пістувальників і літнимі зааказками під по-рожним перуанським пред-ставництвом. Можна усміхнутися і побачивши червоної панорамі під реалізацією наділого посла-а в Києві (туди пізніше полі-аіні ініціатори акції, однак зу-стрічав їх там лише сторожі). Революційно маломовному мо-лоду профігнуровано. Але зг-лядає неадаптивність перуан-ської солес тератик у країні відрі-зів після того, як урва задуше-но перомому над терористами. Це жде, напевно, такої зако-ни — аявля іменити заростки ек-стремізму починають бурхливо розвиватися, як тіляки ним нехотуєт. Так і в нашому ви-наху. Беззадумно зааються по-тюрні айіві моади у ві-палі-ах на маторіях перуан-ців — ажити ризиків заохай аж до поаки в Аїну на зоколе-ному слаюі айіву (казали й їм дурини). Це, звичайно, несправедливо. Але вже і не так смішно.

Фотв Юрія ВЕНІГЕРЕНА.

Не разом, а поодінці

УПРЕСІ так широко обговорювалося Ізме спільне життя, а в журналі так часто підкріплювалися фотозні-мки, де вони аюдо, що Ізме і Ізме і досі перебувають у світській хроніці поруч.

Чарльз...

Проти змущений терориче-во живити заохай на підписанні вального оєставити. Більшість британців вважала його «поганим спадкоємцем престолоу», що не може не хвалювати королівську родину. Тому, поєрсько вис-тупувати чхислені порядки, Чарльз приступив до виконання «птірноїої айіву» з підві-щення свого авторитету серед британців. Зокрема, віатерер Чарльз частіше зустрічався з журналістами, дотримав свого слова не одружуватися вдруге, а також приділяти більше уваги

представничим функція (ска-жмо, саме він улітку цього року буде присутній під монаршої ро-дини на червоній перуанській британської коації Гонконг під юрисдикцією Китаю). Спадко-ємцем престолоу переабава «ви-конати олані до 2002 року, ко-ли азіатиматиметься ІІ-річчя ре-бунуванням тріної його матері, Елізавети ІІ. Ось тоді всі й о-ицять, як іділий Чарльз стати ІІ наступником»

... та Діана

Колишня дружина Чарльза теж не сидить без діла. Й,

Не треба спокую!

Спокій — це все, що потрібно пенсіонерам у розвинених країнах Заходу. Приблизно так думає більшість їхніх молаоді та здоро-вих співвітчизників роки так до сімдесяти. Але коли ті єстоті с-мні перетнуть «рубіж», то навряд чи захочуть відмовитися від ри-дотств життя тільки через свій вік.

Насправді, все, що потрібно пенсіонерам, — це не змиковати своїх звичок. У Швеції для айків людей розроблено великі спеці-альні програми, які допомагають адаптуватися до ритму пенсій-ного життя. Нипевно, саме тому скандинавські «старенькі» ви-гадують так задоволено (ни зміну айвору). Але скоро й воаьські пенсіонери посміатимуться часті-ше — унікальність із Країною-соч-ею створювала для них спеціальні «і-нцій» смейої, що ній про-дотить випробування (на змичу при-вору).

схоже, набрали нудлі беккетів та кокетів, і лелі Ді вирішила робити щось серйозніше. То-му, як посланням доброї волі Міжнародного Червоного Хреста, здійснила поїздку до Анголи. То там, то сям, возу-ючи у пулеперобному шку-желі пера фотографії, Діана зааказала айітову проа-д-ськість заборонити викорис-тання протитяжних ній. Проте вквітність приписи викла-дали небажало незадоволення британської королівської родини. Ім, звичайно, зрозумі-ле прагнення коаційної дру-жини Чарльза прибрати с-мні себе обов'язки посланням до-брої волі Великобританії за кородоном, однак не саія збу-виги, що тикими повноважен-нями принцесо поки що ніхто не наділяв.

Вершители доль шукають притулку

ЯК ЧАСТО хорої, дикта-тори, тирани сиюають викопання? Люди, від яких до іших обставини звелюють «емиграції і ро-лом і іжидки смертних би дуюать лише, як проа-д-ськість родину, а родину неадаптивна ситуа-ція, але не така вже і рідкісна.

Європа, схоже, може при-гадати імені кількох королів-вершителей. Румунський мо-нарх Михайл свого часу під ти-ском комуністичної зрієси пре-столоу і був змущений без жодної ко-пійки аїткоти до Британії. Ко-лишній багатий король виронув-ся там ошю на фермі, а пізніше його змучували за спону-манні до айків. Однак іній в зго-то б айків повернутий до Руму-ній чотири роки тому Михайл займався до Букаресті і був зааказаний бурхливим при-йомом пітмівального латувачо монархії.

Набавито менше вийшло по-стісмі місце на троні в алаб-ської королів Аїні. Це дитин-ного під нас алуку синуа-ції айні вивезав за кородо. Він по-доросівшав і почав розробляти плани повернення до Алабії. Кілька разів у різних країнах його змучували за спону-манням зброї. Нарешті, 1993 року, після паління коаційному в Алабії, Аїні сиробувати знову повернутися. Однак він бітвиль-ний його не міг бути бачити. Нині Аїні ІІ своєю дружнєю жи-вуть на маленькій фермі в ПАР.

...Схожа ситуація й-а з хроні-чним Югославій Олександром, на якого теж не чекать піаїдів. Він народився 1945 року в Британії, алукає в армії,

працював у США. З 1985 року зайнявся нефритом кіама разів здійснював турне Югославію, зааказуючи співвітчизників по-новити монархію.

Нарешті, останній евро-пейський король «у бітхачі» — Костянтин ХІІ з Греції. Ях-тисма, чхемпола Олімпійських Ігор 1960 року дуже скоро ус-тупив на трону. Він мисав до Британії. Усі сирожі поєрнут-ся були неадаптивні його співвітчизників при референдумі 1974 року висловлювали за ска-сування монархії. Але й без престолоу Костянтин поау-тис неспотажно у нього вдалося грошей і, крім того, виланові родичі — Віандорі.

На цьому переаї королів без королівства може було б і за-кінчити. Окрім адміралського монарха Мохаммеда Заїр Шаха, до довжеле сій іній в Італії, всі іній «ейтійні витинання» — да-жемо не бальшотий ІІІ в пра-вильно, це коаційні диктатори, президенти або генерали. Ре-кордан тут наслідок маленькій країні Іаїті — за кородоном хо-валитися три ІІ диктатори. Ко-рупційною коаційною Мек-сикою, Перу та Паргаво також змущений шукати в алаєскай кра-ї, де приділяти гоаову. Але найішійші «ейтрити» — з Африки. Саламбо, утанійський диктатор ІІІ Аїні мав 1979 року вітк спочатку до Аїні, а потім до Саудівської Аравії. Його змучувачуть у... канібалістсь. Каж-жте, нібито він й-а сина, а по-алясний одну з чхисленних дружин. Нині його често зустрі-чають у феєсєбенських рес-торанах Саудівської Аравії разом зі своїми уланівми чхислами ро-дин.

За матеріалами зарубіжної преси.

Анатолій КОВЕЛЬНЮК. «Голос України»

СПЕЦІАЛІСТИ Луганського інституту-підприємства «Іскра» розробили технологію біосенсорної діагностики, завдяки якій можна за лічені хвилини виявити наявність у людини чи тварини інфекційних хвороб, наркотичних речовин, діагностувати вагітність, визначити якість продуктів... Справа — за впровадженням новинки у виробництво. Хто візьметься?

Ще основоположники «Іскри» розробили систему для прокладання трубопроводів і кабелів на Місяці під назвою «Крот».

Після обладнання й техніку «Іскра» готувала і для висадки людей на Марсі. З часом в «Іскрі» працювали уже сімсот чоловік.

З'явилася лабораторія, потім — конструкторське бюро. «Іскра» — назва

приходив не тільки з папкою паперів, в якій з готовим лючим апаратом.

«Готувала «Іскра» школярів для вступу до вузів, влаштовувала тестування, олімпіади.

Звичайно ж, тут працювали не тільки на космос.

На стикі зовсім різних наукових напрямів народжувалися нові несподівані ідеї.

Але часи змінювалися.

скорочення штату, а за надання пільговебіт самостійності сімнадцяти підрозділам, які готували працівників у різних умовах. Так утворилися сімнадцять науково-виробничих малих підприємств, які діяли самостійно, але мали єдиний координаційний центр.

Не всі виклики. Але більшість знайшла нове застосування своїм знанням та досвідом. Наприклад, ті, що працювали над вакуумними технологіями, почали виготовляти дзеркала, пенелетонери звідси за випуск засобів проти викрадення автомобілів, розробники засобів для розморожування, з'ясувавши, дуже потрібні у сфері боротьби з тероризмом.

«Іскра», одержавши 1996 року з держбюджету лише десять процентів обіраних коштів, кожного разу не затримувала виплату зарплати співробітникам.

Не припиняють в «Іскрі» видавати і продукцію, що «виноситься світового рівня».

Ми володіємо технологією біосенсорної діагностики, подібної до якої немає у світі, — розповідає Юрій Войлов. — Дешеві й швидко можна виявити наявність у людини чи тварини інфекційних хвороб, наркотичних речовин, діагностувати вагітність, визначити якість продуктів. Та що заважало. Показав я наш апарат у Парижі. Кажу, ви проводите таку діагностику за п'ять годин, ми — за дві хвилини, і ваша діагностика у десять разів дорожча. А мені відповідають: у нас, мова йде, страхова медицина, ми від пацієнтів одержуємо гроші. Отож нам не дуже потрібно. Ось так. Та й щоб продати медичне обладнання за кордон, його треба тієї країни тестувати три роки не менш як у п'яти клініках. А затрати брати на себе. Для нас, самі розумієте, не надто дорого.

— А чи робили спробу впровадити апарат в Україні? І в кабінеті колишнього міністра охорони здоров'я протягом олігархії провів близько ста ліній. Спочатку й виснажили процес тестування. Потім потрібні були гроші на випробування. Заплатили. Але все закінчилося тим, що в державі не знайшовся коштів. Апарат нема за що виробити, нема за що купити в нас, який звідси за його випуск самі. А й дуже потрібний і для виконання програми боротьби з СНІДом.

А що ж являє собою ваш апарат?

Варто лише перелічити, що було зроблено. «Іскра» оснастила всі флоти СРСР апаратурою для контролю за радіаційним станом океану. Розробила систему виявлення ядерної зброї на великій відстані. Виготовила гамма-телескоп, яким мали намір оснастити станцію «Мир-2» на противагу американській СОІ. За допомогою «Іскри» в повітря мали піднятися літаки МіГ-27, на противагу американським «Стелз», теж невидимі. У кабінеті Войлова цілий набір матеріалів для невидимого «Міґа».

справді революційна. Але не в розумінні соціальних вибухів, а в розумінні прориву в небачені досі наукові дані. «Іскра» розшифровується як «ІСКУственний РАзум».

«Іскра» була і залишається, до речі, під егідою Міністерства освіти. Тому вона працювала над підготовкою студентів. Вони вивчали електроніку, комп'ютерну техніку, інформатику. Спочатку студент ходив у так званий кандидатів. З часом міг «захиститися» перед студентською й отримати звання «диплома члена» «Іскри». З четвертого курсу студент міг стати штатним співробітником, одержувати зарплату, готувати й захищати дипломну роботу. «Іскра» мала величезний майнаджік-технік у місті. Все, що народжувалося в головах «іскряків» йшло як рюкзак і втілювалося у найскладнішу техніку й апаратуру. Так-ось, «іскряк» — студент, довгий час працюючи над певною темою, на захист диплома

Скорочувалася кількість замовлень відповідно до зменшення кількості держпроектів, обмежувалося, ясна річ, фінансування. Наставало

— Уявіть маленьку вагітку. З палляк людини беруть крапельку крові, назмазують певний електрод. Взаємодія антибіотів з вірусом перетворюється на електричний сигнал. Апарат його одразу розшифровує. Ось і все. Наш прилад такий чутливий, що за його допомогою можна, наприклад, серед безлічі речовин виявити певну з них навіть тоді, коли вона представлена кількома молекулами. Виявляє прилад не тільки наркотики, а й їхні саліди. Поки що зацікавився нашим апаратом лише митники.

нове життя, до якого треба було пристосуватися, щоб не тільки вижити, а й, як і раніше, процвітати.

Юрій Григорович Войлов загледу «знамениті» збори, на яких вирішили, що «сімсот чоловік у колективі — забагато. Проголосували не за

Та Войлов не падав духом. Скоро він знову буде в Парижі. На конференції, на якій запросили провідних учених та спеціалістів європейських країн. Войлову запропонували там виступити. Йому є що сказати. Луганська область.

Обскажани французи і сицилійці...

У листопаді 1996 року за рішенням ЮНЕСКО звання доктора філософії з технічних наук надано директору Луганського науково-дослідницького і проектно-конструкторського інституту «Іскра» Юрію Григоровичу Войлову. У розмові з ним я дізнався, а то і вражася, з того, що є в нас такі люди головами (якобліві інституту — не рідкість розробки не те що світового, а, коли можна сказати, надсвітового рівня) і рукасті (ці самі люди власноруч свої ідеї втілюють у апарати й прилади), а Україна тим часом ніяк не вийде з гострої економічної кризи...

Ще навчаючись у Київському політехнічному інституті, Юрій Войлов зміг виконати як серйозні наукові роботи. Його помітили. Одержавши диплом, потрапив до Луганського машинобудівного інституту. Це його швидко задовольняло, бо народився за двайцять кілометрів від обласного центру, у місті енергетиків під назвою Шахта.

Незабаром Войлова запросили на всеукраїнську конференцію, де обговорювали колом наукових проблем. Юрій там виступив. І знову його помітили. До нього, як він каже, пішли люди Сергія Павловича Корольова і запросили працювати на космос.

Так-ось, 1969 року Юрій Войлов прилучився до виконання цільової державної програми, якою керував ні-домий академік Володимир

Павлович Бармін. Разом з луганцями (а й спочатку під керівництвом Войлова було лише троє) синхронно працювали співробітники одного із луганських конструкторських бюро.

Роботу вели у двох напрямках. Перший — роботи мали потрапити на Місяці і там уже підготувати для обслуговування людей. Другий — люди з потрібним комплексом обладнання вирушають у далеку дорогу на постійне місце проживання. Так-так, планували створити постійні поселення людей на нічному світі.

Войлов і його товариші одержали завдання: розробити бурову установку і транспортний апарат для двох космонавтів. Бурова установка була складним агрегатом. За її допомогою мали намір заглибитися у місячну поверхню на п'ять метрів, закласити туди вибухівку, вибухом зрушити котлован, на дні якого покласти невеликий ядерний генератор. Реактор по кабелю мав жити енергію помешкання піонерів освоєння Місяця. Котлован, зрозуміло, треба було засипати, щоб захистити людей від радіації. Поряд повинен був піднятися будинок-купол. Стінами жили для космонавтів мали стіти спеціальна тканина, подібна до тієї, яку використовували під час виготовлення скафандрів.

Транспортний модуль розробили такої оригінальності, що нічого подібного й нині немає у космонавтиці.

МЕЛОДІЯ ЗИМОВИХ ЯБЛУК

(Початок на 1-й стор.).

Не знаю, чи варто говорити, але в дитинстві (готовий у тім записятися!) я бачив у небі товстого чоловіка, котрий повільно увійшов у велику білу хмару, бачив також молодого матроса з крейсера «Варяг»... би гата чога бачив такого, що чомусь потім більше не троплялася. Навіть очевидні речі, які доно бочити всім, тепер уже не такі — примірам, свіже яблуко взимку вже не здається казковим. Та й само зима щось втратила. Хоч, можлива, втратила не вона, о я. Бо, спостерігаючи за хлопчиками, катрі примудряються кавзатися на зимерзлих калюжах розміром метр на метр, підозрюю, що вани бочать під льодом безодню океану. А я вже ні. Мені зразумілішо інша картинка: сільські баби, що

приїхали да міста но кілько зимових тижнів — падивитися но ануків. Власне, вони приїхали сюди за отим самим, про що гаварилося вище, зо тим, що у тебе завжди є, але нікали да тебе не повертається..

Христофор ГРУША
Фото Юрія ВЕНІГЕРЕНА,
Вадима ЛІСНОГО,
Володимира ФАЛІНА.

«Дівшинія»

Розповідає учорашній солдат Дмитро Пугач

— А що то розповідати? Походити чотири роки, неодружений. Спочатку — школяр, потім робітник, військовик, охоронець чужих жінощостей, бізнесмен, мільйонер... Хочете докладніше? Бувайте ласкаві: мені завжди подобався вода. Хотілося самостійності. Мріяв стати істориком чи археологом, вивчати розкопки. А замість цього закінчив технікум автомашин та тракторів, працював на радіостанції. Платили непогано, був добрий колектив, тому тримався за роботу.

Далі — армія. Служив в одному з полків Національної гвардії в Києві. Легкого життя не було, та я не чекав — на те я армія, щоб було важко. Щодо військових справ, бігали по тридцять кілометрів, діли на тисячі стріли з автомата, гранатомети, снайперський гвинтівка... Ні, фізично не дуже важко, а от морально... Не завжди солдата за людину мають. Годували претанго, хоча покла втрачав зграєвими. Усе на воді, без жиру, солі — я тієї несподобався! Шпундук від таких харчів зменшується, намагався якось пристосуватися...

Коли за лобу від фізичних справ у тої зброї, наприклад, від тисячі калібрів, а з їхню одержували лише червте втрачало, то черпати енергію доводилося з рішкої зсідати як аконую нідна...

Постійно давали команду зробиши щось із нічого. Наприклад, старшина наказав: «Зроби шафу!» Ти просиш секору та лошки, а він дивується: «Можливо, ти ще пилку дістаєш? Он селіше — збідай за секорою, отам ліс — вирубай дерево, з того набери дошка, а з них — шафу». А до цього ще я доласть,

що до селіша та лісу ти повинен збігати непомітно, щоб ніхто з офіцерів тебе за місцями частини не побачив...

Так, від такої виховання солдат став хитрим та кмітливим, злитим із сокира кашу зварити. Але якось не по-людськіє. Солдата не можна жаліти, але його треба берігти...

А ще ж і «дівшинія». «Дів» вже не бігають і не тронуться. Вважають, що своє відбавили. Замість себе молодих ганяють: і

«Показувати багату, якості Президента в осясті чекає. Три дні в міську майже не спали — розмовляли, фарбували, мовили багату. А він так і не прийшов. Перед керівництвом виступав, усе йому з підваражкою боку продемонструвати — це завжди буде ласка, а як зайвого побачити бачити на полігоні, щоб тіршіє не постріляти, — то заслі».

те йому зроби, і це, а почини відмовлятися — «вижує» кулаками! Якщо зразу погрозився на його умови — перестав поважатися. Тоді ти не справжній чоловік, а ганчир. Обов'язково потім битиме. І, можливо, не раз.

А от коли «дів» тебе побив, ти інодіможеш не виконати його наказ. Тіш зробиш, як належить, і за те тебе покажуть, ти — добрий хлопчик... Бо звикаєш до нього, перестав лякатися побоя, у тої з'являється певний бойовий рефлекс.

Але на похуку це впливає швидко. Нервовою стає людина, засмікаюся.

Ні нащо розумник, ні нащо дурник солдатів командира не люблять. Ім потрібні такі, що виконують будь-який наказ, не розмовляючи, правильний він чи зовсім навпаки... В армії всі намагалися зробиши одноклассником, німе підхитник в паркані. І

щоб ніхто не висловується, бо зашкочить!

Після армії треба дватри роки, щоб відійти від такого «виховання». Вважаю, що якнайкраще з рівнем розвитку вище середнього важко бути солдатом.

І все ж багато чого залишилося від тебе особисто. Головне, щоб у тебе була гідність людини, щоб ти мав власну думку і щоб був здатний відстоювати її перед командиром і перед товаришами. Мене армія не змінила, бо я

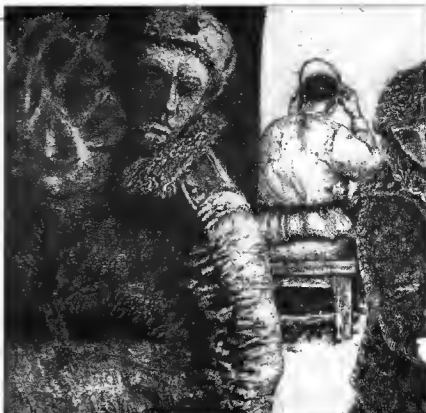
— морально стійкий і добрий, не люблю чинити лиха іншим. Мене поважали: став командиром відділення, заступником командира взводу. Молодих солдатів не кричали, хоча з ними вихажували. Лише перші дватри місяці слухали, а серкват від них — цар і бог. А далі сміливішалися, наказів не слухали. Серкват пам'ювати лише тоді, коли той дється і кулаками розмажує.

А я впливав морально — когось похвалою, для когось погрозою в офісера відшукую...

А свої, з мого призову, обрахував: «Ми б'ємо молодих солдатів, а ти — ні. Виходить, ми — погані, а ти — хороший!» Кілька разів навіть бився з ними через це — з перемінним успіхом.

Намагався у всьому бути зразком для своїх солдатів: добре стріляв, з бігу був перший у батальйоні.

Офіцери в наші часини

були переважно розумні, приємно було з ними спілкуватися. Особливо подобався заступник командира полку підполковник Петро Володимирович Охотницький — чи не єдиний особисто мені знайомий офіцер такого високого рангу. Він ніколи не відмовляв солдатів в його проханнях. І ще поважав українську мову, добре спілкувався нею і зсе робив, щоб солдати української армії добре розмовляли по-українськи. Більше б нам такій!

Після армії охороняв а іноземні посольства, а у війсьній від роботі час вивчав політику та історію. Без знаня історії України який же з мене патріот? Знати б тільки, що все а нас повернується до кращого! Глоба обіцяє у дев'яності п'ятому піднесення, а тут уже й дев'яносто сьомий розпочався, а ми все плавимо. Читайш у газеті: «Можновалці розкривають державу». Думаєш: у чому ж тоді мій патріотизм? Невже в тому, щоб охоронити від народу розкрадачів? А потім подумай і розуміши, що охороняш свої

багато, майбутню дружину, своїх майбутніх дітей, свій дім. Усе це і є Україна.

Повернувся я до Дніпропетровська. Тепер працюю в міліції. Придівалося по динат — десь серед них і моє майбутнє кохання біда. Тільки інші думки тривають: чи не стане життя це примир, ніж тепер? Ні, думаю, має пошлішитися. Але — поступово. Клімат у нас помірний, рівнинний, а ми самі — люди нерешні, грунтовні, врівноважені. Ток у нас швидко величкі зміни бути не може. Тому ми ніколи не житимемо так, як у Швейцарії, наприклад. Життя наше буде попри гарне чи попри погане, це в наших генів.

Питаете про моє розуміння пасти? Пасти — не кажи в тебе гарний рай, коли хочешся й іншим зробиши примир. І коли зробиш — зможеш піти під ногами, а навамо любі обслугову. Вачити одне в опому друзів — більшого я не треба. Це і є пасти.

Розмову підтримував Володимир КУЗЬМКО. Мал. Віталія КОНОНЕНКА. Дніпропетровськ.

Говоріть, не сплю...

Сповідь директора Василя П.

ПОВСЮДИ, коли я піднімаю свої-леті сиротинку, маленькіє думалі, а я вже і ять років не сплю. Якій у дівка сон, коли перестав?

А колись... як і снай? Ніби з маю... І який снай, і одесь, перестав, перестав, перестав, перестав, перестав з робочим кабинетом. Завод собі гурду, народ виконує план, а я, побідавши під чорочку колашки, перестав на дивані з снайотом.

А тепер ось ні одесь спокую не маю, ні снай. П'ять літ не сплю! А все через одю клімат незалежності! Все через не почались. Здавалося б, дивувати мене, що дали нам, директорам, свободу. Але якщо подумати, за що дають? За безсонні ночі? За розпінати, наче ключач на вітрі, перест?

Та добре, встий я до інфляції уопити безсонні ночі, крию і мисляти на рідному заводі лежати. Але вписати за копійки, то це не все. Головне — куди його подіти? Скільки я здоров'я втратив, поки оті матеріали прилаштував! Ну, дивлячись томи загоних труб закладувати на подвір'ї з незнайомо дядька з приміського села, п'ятидес'яткув'їс'ю на колісній пілорамі вдалося прилаштувати, тільки зі склом і обшивкою плиткою — у хуми в сарай, ляміюне-ні плити я ошкварена бляха на склі

у брата-бізнесмена лежать... А кули, скажіть мені, було подіти сто двадцять тисяч штук негід! У п'ятюх копійки зберігати! Я вже не кажу про дрібниці — фарби, столярку, цвяхи...

Отож воно все десь лежить, а я спати не можу: а чи лежить? Чи не розгубляється на усі боки, бо знаєте, як у нас? Буває, не витримує! Посе-редію боки до гаража, беру авто і їду до села. Проїду повз пілораму, біля сараю... Катеря, а не життя. Вороти не зину.

Ще поки не почате було, а щільно позакриваве руберойдом і дротом поб'язуване, спокійніше почуваюся. Притягає, як воно леді поверне. Маю наголоюла, щоб я ще тоді, в 92-му, починав будуватися, але я... Ні. Чорті й, думаю, знають, одню нову владу: як почнуть переказувати, що воно у кого є і скільки взыло...

Але потім побачив, що дарма бовжся — усім на все наплавляти. Та то мене перевертінатиме? Прокуртор? Він сам он палац зводять. І міхавство усеянке, з найвищою починаючи. І міліція та розвідники з контролзівниками. Й інші. Будуються, як тай гуле.

Взяв я проєкт тринповерхового, на 12 кімнат, будиночку. А моя як заперещити: ти що, мовляв, здріг? Он директор кобасників на 18 кімнат будувє. З двом гаражами, двоповерховим підвалом, зимовим садом і басейном.

Наче солі на рану насипали. Вже і так не спав, а то зовсім дурити почав. Зрештою, знайшов новий проєкт — на дев'ятикратній кімнат, з трьома вбиральнями, з підвалом і міхавтовим підтам. З колонами, як колись у «Читани» панський палац був намальований.

А тепер ось вілкую людину, як той казав, у життя. На одю жалюзи зарпиту. Завод наш майже стоїть. Народ у відпустку повідправляв. З то-

ловбуком насилу нашкреслив собі: і якось тисячі-півтори гривень в місяць (це трохи записів продукції, а то верстати почали проваляти). Знову не до сну, аби не прогавити, завод у відпустку забрати. Усі хапалуть, а я що — турні?

Отак ось життя, нехай йому греш. Сина пристроїв вчитися у Німеччині, якусь копійчину там у банку маю, а ось дочка, можна сказати, ще на ній сидить. Зробиш їй приватне підприємство, перекинувши туда дешо із заводу, але тепер стає шпораз суужніше — як би вона не прогоріла.

Не вистачає, скажу вам відверто, сил — як той казав, «на престолі». Ще й сусіда «вістає» бля, каже, нам буде, як полатакам обкладуть. Воно й справді стане неолодую, і я і сам уже про те думаю. Але що там, у Києві, не ляка?

Отак пробую заспокоїтися, а тут знову стрес за стресом. Ходить сідом, мало за грудки не беруть — відновляюся, мовляв, у перші. Відновлюйся! А для чого не мені? Шо вона, ті партії, інші не дають? Та в ніч зашинушилися ті, хто не лише хати власної — вихлода оліомісного не збудувати. Зрештою, я почекаю, маю час. А як треба буде — відновлюся, хитюк мій у надійному місці. Разом із «зеленими» до усеїфі лежить. І не кусається, хе-хе.

... Ось так вгнорюється — і трохі відлітаю. Можє, хоч сьогодні уночі засну. Але спочатку перевірю, як там на моїх складах. Бо чую нутром, що крадуть. І пеглину, і ліс, і труби. Оттакій у нас народ! Але мусити терпіти. Мусити терпіти. Мусити терпіти.

Сергій МЕЛНІЧУК.

Рівне.

Міжнародний фонд «Відродження»

оголошує конкурс проектів, здійснення яких сприятиме підтримці трансформаційних процесів в освіті та культурі, розбудові інституцій громадянського суспільства

Перевага у фінансуванні надаватиметься проектам, які спрямовані на:

розвиток вищої школи — розробка й апробація нових та розвиток існуючих навчальних програм та курсів з гуманітарних та соціальних наук; інформаційне забезпечення кафедр та факультетів (зокрема, придбання необхідної літератури та періодики з соціально-гуманітарних дисциплін);

трансформацію гуманітарної та суспільствознавчої освіти в середній школі — розвиток загальноосвітніх шкіл, ліцеїв, гімназій, авторських шкіл, що впроваджують та поширюють прогресивні педагогічні інновації; підтримка сільських шкіл, освітніх та методичних центрів, творчих колективів освітань, практична діяльність яких спрямована на забезпечення високого рівня знань учнів сільських шкіл для подальшого продовження їхньої освіти; проведення конференцій, семінарів, творчих майстерень, літніх шкіл для вчителів; **сприяння навчанню іноземних мов** — діяльність літніх шкіл для вчителів та викладачів іноземних мов; здійснення інноваційних заходів професійних асоціацій викладачів іноземних мов. Комплектування існуючих методично-консультативних центрів навчання іноземних мов сучасною навчально-методичною літературою та періодичними виданнями;

сприяння навчанню за кордоном — розвиток діяльності інформаційних центрів, створених вищими навчальними закладами або громадськими освітніми організаціями, що надають консультації з питань освіти за кордоном;

розвиток мережі Internet в Україні — підтримка організацій у створенні інформаційного наповнення Internet (Web-сервери, сторінки на цих серверах, багатомовна підтримка Internet тощо);

розробку спеціалізованих авчальних модулів та навчальних посібників для підготовки та перепідготовки працівників засобів масової інформації.

Пропозиції щодо фінансування проектів за названими напрямками мають бути одержані фондом до 16-ї години 31 березня 1997 р. Рішення про надання грантів буде оголошено після 1 червня 1997 р.

підтримку культурних ініціатив — проведення в Україні інноваційних мистецьких і літературних акцій (фестивалів, майстер-класів, аистав, творчих асесорія тощо), передусім у галузях аикоанського та образотворчого мистецтва; підтримка поїздок українських митців для участі у різноманітних мистецьких заходах;

видання праць вітчизняних та перекладів зарубіжних авторів із філософії, політології, права, соціології, розширення фондів бібліотек України;

розвиток автоматизації обслуговування читачів бібліотек України;

сприяння створенню та розвитку природно-заповідного фонду України;

широке застосування моделі терапії сім'ї у процесі реабілітації та профілактики залежностей — створення моделей осердеків, де надається допомога залежним та членам їхніх родин; відкриття телефонних ліній допомоги у кризових ситуаціях тощо.

Пропозиції щодо фінансування проектів за названими напрямками мають бути одержані фондом до 16-ї години 15 квітня 1997 р. Рішення про надання грантів буде оголошено після 1 липня 1997 р.

Офіси Міжнародного фонду «Відродження» розташовані за адресами:

✉ 254053, Київ,
проа. Бехтереваський, 13-а.
Тел.: (044) 216-33-07.
Факс: (380-44) 216-01-66.

✉ 320044, Дніпропетровськ,
вул. К. Маркса, 35, корп. 4, кімн. 40.
Тел.: (0562) 44-31-76.
Факс: (0562) 44-26-31.
E-mail: root@vidr. Dnepropetrovsk. ua.

✉ 340017, Донецьк
бул. Тараса Шевченка, 133, кімн. 502.
Тел.: (0622) 99-41-48.
Факс: (0622) 94-60-96.
E-mail: found@soros. Donetsk. ua.

✉ 333000, Сімферополь,
аул. Ссаастопольська, 8, офіс 99.
Тел.: (0652) 27-31-78.
Факс: (0652) 27-33-09.
E-mail: irfslrf@soros. crimea. ua.

✉ 290008, Львів,
вул. Театральна, 17.
Тел.: (0322) 27-18-57.
Факс: (0322) 27-17-94.
E-mail: irf@link. Lviv. ua.

✉ 270011, Одеса,
вул. Кірова, 48, кв. 1.
Тел./факс (0482) 24-63-37.
E-mail: office@vidr. Odessa. ua.

✉ 310057, Харків,
вул. Чернишевського, 4, кв. 4.
Тел.: (0572) 47-01-55.
Факс: (0572) 14-94-48.
E-mail: ren@stond. Kharkov. ua.

підтримку діяльності молодіжних організацій та молодіжних ініціатив — сприяння активізації їхньої діяльності, передусім у регіонах з низькою громадською активністю; розвиток студентського самоврядування;

підтримку діяльності центрів працевлаштування молоді;
підтримку становлення центрів розвитку творчих ініціатив молоді — передусім центрів розвитку творчих і культурних ініціатив молоді для підвищення виконавської майстерності молодіжних колективів та окремих молодих виконавців;

створення центрів, які сприяють професіоналізації телевиробництва в Україні і поширенню телесеріалів;

здійснення програм адаптації шахтарів — перенавчання для набуття нових професій, сприяння у започаткуванні ними малого бізнесу тощо;

розвиток програм партнерства між муніципальним, приватним та громадським секторами у малих та середніх містах — підтримка спільних ініціатив міської влади, громадських організацій та представників бізнесу у розв'язанні проблем місцевого економічного та соціального розвитку шляхом залучення територіальних громад, створення незалежних центрів місцевого розвитку тощо;

розвиток співпраці між регіонами України — передусім недержавних організацій; обмін телепрограмами, періодичними виданнями; проведення спільних літніх шкіл, унівських та студентських таборів тощо;

активізацію благодійницької діяльності бізнесових структур — здійснення заходів, які б стимулювали бізнесові структури вкладати кошти у соціально-важливі неприбуткові проекти;

розвиток «третього сектора» в Україні в цілому — зокрема, створення всеукраїнського журналу громадських організацій; створення Internet-центру для недержавних неприбуткових організацій тощо;

розвиток діяльності жіночих організацій України;

розвиток мережі організацій, діяльність яких спрямована на захист прав та інтересів конкретних громадян.

Пропозиції щодо фінансування проектів за названими напрямками мають бути одержані фондом до 16-ї години 30 квітня 1997 р. Рішення про надання грантів буде оголошено після 1 липня 1997 р.

Для одержання додаткової інформації про умови і процедуру подання заявок на гранти необхідно:

* надіслати електронною поштою повномовлення за такими адресами: для одержання інструкцій з написання проектів і процедури подання їх до МФВ.

для одержання докладного викладу пріоритетів МФВ на 1997 рік — pri@vidr. Kiev. ua;

для одержання умов надання грантів для індивідуальних та групових поїздок за названими вище напрямками — travel@vidr. Kiev. ua;

* зателефонувати із факсового апарату, використовуючи функцію «Polling», на номер у Києві (044) 216-0166 (автоматичного одержання інструкцій з написання проектів і процедури подання їх до МФВ);

* або звернутися до будь-якого з офісів Міжнародного фонду «Відродження».

3 телетайпа

Бджілки
трудяться і взимку.
В теплицях

Науковці Полтавської сільськогосподарської дослідної станції «Білка» вивели миролюбивих диких бджіл, які не жадають, але не й анілюють плодородні нивосадження в селках, а також огорожі, помідори, перець та інші городина в теплицях. На відміну від медоносних, вони працюють протягом усього року, навіть взимку домагаються регулювати одержувати з кожного квадратного метра теплиці 1,5—4 кілограми додаткової продукції. Після остаточного відпрацювання технології «привручення» диких бджіл фахівці «Білки» мають намір створити спеціальні промислові пасіки, які в майбутньому дадуть велику користь вельми українському садівництву й городництву.

В Україні
всё Европа

Франція та Україна цікавилися одне одним з давніх-давен. Перед другою світовою війною у Львові діяла асоціація «Дружб'я Франції у Львові». Вона об'єднувала латинські прихильники польської мови та атеїстів, котрі вважали науковою працею на мові оригіналу. До речі, до у міських бібліотек аустриальності кишині як і штетелями цієї організації. У Львові також існувало французьке консульство, яке очолював знавць української мови дипломат Ботте. У анкетах про національну проблему він подавав польську точку зору, свою власну і з особливою прихильністю українську.

Нині у Львівському державному університеті імені Івана Франка знову відкривається французький центр документації та інформації. Це сприятиме тісним контактам двох держав, поглиблюючи вивчення мою студентами та й усема бачачими. До речі, в університеті вже діє філія Французького відкритого кафедрі східних мов. Французькі центри також відкриваються у Донецьку, Одесі, Харкові.

Злодії чи потерпілі?

Три службові особи Миколайського глиноземного заводу, які проходили у кримінальній справі про розкрадання і управління соціально-побутового розвитку цього підприємства уперше в практиці Миколайського обласного суду звільнені від виступу. За них аннесено 40 тисяч і по 17 тисяч гривень відповідно. Хоч казано, що ці гроші родилим підсудним надало у безпосередній кредит. Миколайський глиноземний завод, який вважався потерпілою стороною. Вітім, керівництво підприємства подю щодо цього, очевидно, іншої думки, бо воно відмовилося від пред'явлення громадянської позовної на відшкодування йому матеріальних збитків. Отже крадіги у нас, а ми нас виручимо?

«Екзотика» — магазин
для природолюбів

Колішній лісник Василь Гера, підприємець у рідному місті Віннограді магазин «Екзотика» керувавас не прагненням до «швидких грошей», а любов'ю до природи. Новай торговий заклад справді має дещо екзотичний вигляд серед численних шовків, бар'єр-кафе, але відмічався у Василія більше. У нього можна придбати кімнатні квітки, папуг, хом'ячки, акваріумний риби, корм для них тощо. Тут-таки анігують всілякі овсяні, оформлені в спеціальні букети, надають ритуальні послуги, консуляції, як долігати ту чи іншу рослину або тварину.

Коллекція київського заводу «Росніца» висловоє глибокі опікувати директору Сичевському Миколі Петровичу з приводу такої втрати — смерті його матері.

Сичевської Олександри Климентівни.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник —
Верховна Рада
України.
252019, м. Київ-19,
вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить
з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕХЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДЦЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції:
252047, Київ-47,
вул. Нестерова, 4.

О ТЕЛЕФОНІ: для дозвонів — 441-88-23;
телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44;
О РІКОВІСІ: не повертається.
О ВІСЛУКІ: з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання —
Кв № 1 від 26.05.1994 р.

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, «Голос України»

Такі знайомі імена.
Але, на жаль, не всі

(Початок на 11-й стор.)

Тому так тепло сприйняли гадаючи пісні, народжені саме трансильванським талантом. Так, наприклад, на слова Юрія Рабінського у виконанні Саміа Т., «Половина сауда квітне» Олександра Маросова на слова Миколи Аудула у виконанні Віталія Білобожика. «На березі життя» Олександра Золотина на слова Степана Галабарди у виконанні Василя Зінкевича. Шой Я казати, пісень, які закликають у душу, зачіпають найкрасивіший пошук, це бракувало. То добра прикмета фестивалю.

Запровадження мистецького життя. Але і сера адреналіну, який виводить цілі пісні і виступає на фестивалі визнано крадім, ми майже не почули нових імен. Як не побачили на чолі цього не бракувало. Отже, не завжди кімната автоматично переходить у кість.

На «Пісенному вернісажі» ми побачили на чолі художньої ради і на сцені (правда, лише на двох завершених виступах) народну артистку Софю Ротуцу. Нова навіть порадувала улюблену своєю новою українською мовою. Одержала премію у вигляді фаніла Ротуцу, як і Василь Зінкевич, Віталій Білобожик, Ірина Білик та інших зрештою адреналі естради, адреналі соціалістичної та популярної.

Однак «Пісенний вернісаж-96» за свій старий комо організаторів (художній

вернік і головний режисер фестивалю — Борис Шарпарко) не подав нам цілісного спектра сучасної української популярної музики. Бо не побачили ми на ньому виступи Оксана Білозір, Тарісі Помакі, Аліан Куудай, Наталіа Могиласької, Русаліа Аліжко, Аліа Салауассі, Павла Зіброва, Павла Адренського, Іво Бобула, Ірина Білик і це багатьох виконавців, які мають у своєму репертуарі найкращі пісні, які вже стали популярними серед аудиторії, що цілком можна конкурувати на ринку з піснями андальотамими нинішнього «Вернісажу». Я не коучу відматися до заусування причин, чому так сталося, але це тривожний «завіс» для організаторів цього популярного фестивалю.

І це одне, що відверто здивувало. На прес-конференції, промешаній напередодні фестивалю, його організатори заявили про намір відомитися від практики попередніх років — коли

часни художньої ради ставали дипломантами. А через три дні уже відбуваються за старим сценарієм часни художньої ради відзнаки творчості інших і, про свої пісні не забували.

І все-таки ці «Шалтер-97», ці «Хі-парад-12-78», ці інші музично-розважальні проекти, які маємо сьогодні в телевізійній і радіопрограмі, не можуть замінити «Вернісаж» у головному. Бо то в (чи тощине має бути) загальнонаціональне об'єднання подання рідного творчого процесу і популярній музиці. Але сьогодні ми маємо не так вернісаж пісенної творчості, як сторіш парад більше і менше відомих виконавців. За принципом гала-концерту. А насправді повинна бути примірна одніа пісня, які набули популярності протягом року. Отже, й поділування творчої роботи дописи, композиторів, аранжувальників, музикантів студії, а не лише виконавців, — це думка заслуженого лауреа мистецтва України, автора творчих багатьох сучасних популярних українських шлягерів Степана Галабарди.

«Пісенний вернісаж» не міг достатньо непоміченим у нашою культурному житті. Бо він усе-таки виконував доручу сучасній українській пісні до масової аудиторії, підтримує високий політ цієї пісенної «Вернісажу». Підбере репертоє і перекладач.

Тому будемо з нетерпінням очікувати цієї наступної року.

На замір: дипломатика фестивалю «Пісенний вернісаж-96» Євгена Батахова з Києву.

Фото

Юрія ВЕНГЕРЕНА.

Юридична
консультація

Я втрапив 60 відсотків професійної працездатності на 20 — загальної. На яке відшкодування я маю право?

Микола БОГДАН.

Дипропетровськ.

Законом України «Про охорону праці» передбачено, що власник зобов'язаний відшкодувати працівникові шкоду, заподіяну йому каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я, пов'язаним з виконанням трудових обов'язків у повнофур розмірі встановленого розміру загальної зарплати або іншого до законодавства, а також сплатити потерпілому одноразову допомогу. При цьому пенсії та інші доходи, одержувані працівником, не враховуються.

Розмір одноразової допомоги встановлюється колективним договором (угодом, трудовим договором). Якщо він, до медичного висновку, у потерпілого встановлено стійку інвалідність, несприятливі, як допомоги повинна бути не менше суми, визначеної з розрахунку середньомісячного зарплати потерпілого за кожний місяць праці ним професійної працездатності.

Марія КОВАЛЬЧУК.

Смачного!

Запканка
яблучно-рисова

Рису — 2 склянки, яблук — одне, цукру — 200 г, кори — 2 шт. маса вершкового — 2 ст. ложки, сметани — 150 г, кори — 3 г, сіл, пудри, води — 1,5 літра. Рис переберати, промити й варити в півтора літрах води 10—12 хвилин, потім воду злити, каші додати вершкове масло та сіл ябл. В сотейник, змішаний масою, вливати по ложці каші, розпрізнати, зверху покласти нарізані й перемішані куркури і корічки яблук. На яблук покласти другу половину рису, це раз розпрізнати, злити сметану і запікати в духовці. Смачного!

Косметолог радить

Як доглядати за волоссям

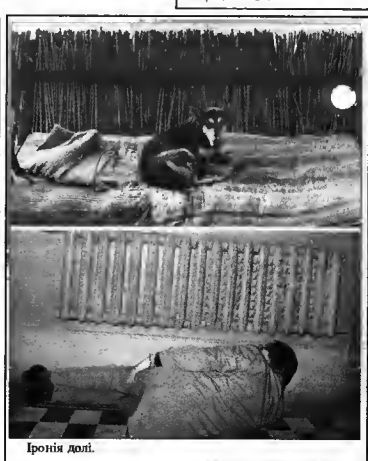
Якщо волосся сухе і ламке, то його дуже корисно мити яблеч, бо до його складу входить лецитин і майже всі заміжковані, що оберігають волосся від пошкодження та сприяють зникненню луща. Як правило, використовують усе яблеч — добре змивають його в невеликій кількості води. Волосся попередньо змочують водою, потім змивають яблечною піною і мийть нею без мила. Після цього голову ретельно ополіскують свіжочу теплою чистою, а потім ніаксанською водою.

Придбати для догляду за волоссям відвар із листя ароматичної і лісової герані. Для його приготування беруть півлітра води, змішаної з такою ж кількістю столового оцту, кадулять 100 г дрібно натертого листя і варять півгодини. Випаркути у відрі години.

Наваром безводних брунок і листя, тополиних брунок (схлякнути сиринням на 1 літр води відварити, додати відстоювані) мийть голову. Препарат поліпшує ріст волосся, зміцнює його коріння. Росту волосся сприяє і відвар з листя мати-й-мачухи та кропивки (№4-10).

Від авіаційного волосся і проти великої кількості лущи використовують сіл свіжої калустя, який витирають у шкіру. Борються з лущою допомагає і малафей. На 100 г кип'яченої води або сирку беруть 5—10 г сукої сиринням, що містять дубильні речовини та ефірні масла. Настій застосовують у вигляді примочок.

Очищують волосся можна й сухими засобами — витираючи висівки, боршно, пудру, що вибирають жир. Боршно або пудру усувають шкірку, а волосся протирають сухим рушником.

Іронія долі.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕНА.